

EELAKESARI - NATIONALIST TAMIL WEEKLY

மலர் 25
இதழ் 40

தேவை வார வெளியீடு

சிறுவியவர் : நா. பொன்னையா

தனிப்பிரி
விலை தடம் 10

“தமிழகத்தின் சிறப்பு இரண்டு; ஒன்று தென்றல்; மற்றொரு ஒன்று திருவாசகம்; தென்றல் உடல் வெம்மையைப் போக்கும்; திருவாசகம் உளவெம்மையை நீக்கும்.”

தேய்வத் தமிழ்த் தென்றல்

வேலை கண்ட திருமுறை விழா

நமது சிறப்பு நிருபர்

தெய்வத் தமிழும் சைவச் செங்கெளியும் பழம் பெருமை யுடன் செழித்து விளக்கிப் புதுமைக் கருத்துக்களையும் வாரி வழக்குத்தற்கு வழி காட்டியுள்ளனவென்றால் அவற்றுக்கென ஒரு விழா எடுத்த பெருமை வேலைகளைக்கே யுரியது.

புதுமதங்களின் படைபெயரும் அதனுறை சைவம் நகின்து விடுமோ வெற்றஞ்சியாதை தில் சமயகுரவர் நால்வரும் தோன்றி அதன் பெருமையை மேன்மேலும் வளர்த்தவர்கள் என்று பேசிப் பெருமைப்படும் சைவமக்கள் இனது சமயத்தின் பேரால் பெரு விழாக்கள் எடுப்பதன் முலம் தம் தொண்டைக் கூபமாக முடித்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த வகையில் இமாதம் 17, 18, 19 ஆக தித்திகளில் வேலையில் கண்டபெற்ற திருமுறை விழா வருமானத்தின் மத்தியில் பெரும் புத்துணர்க்கியை ஊட்டியதென்றே சொல்லவேண்டும்.

செந்வருடம் சிலம்புச்செல் வத்தின்போல் விழாவெடுத்து முன்மாதிரி காட்டிய தீவுப் பகுதியில்கள் தோரா திருவாசகங்களுக்கு விழாநடந்துவதி லும் முந்திக்கொண்டுவிட்டார்கள். அவர்களிடத்திலே உள்ள சமய, இலக்கிய ஆர்வத்துக்

ாகும் உணர்ச்சிக்கும் அளவு கருவியாக விளக்குகின்ற சில பெரியார்களை இந்த நாடு என்றும் வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதம் 17 ஆக தித்திகளில் விழாவைக் காண்பாரை இல்லையாகவும் ஆரம்பமான இல்லையாகவும் சொந்த வானும் ஓங்கிய சேஷு வாயிலை தீண்ணுட்டும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பங்கல் முறை அங்குக்கூடிய ஒவ்வொருவரையும் சிறீத சேர்ம் தலை நிதானத்துடன் கோக்குரை செய்துவிட்டது. மலர்மாலைகளாலும் மகரதோரனங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த பந்தலிலிருந்து சைமனம் கமழுந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

ஊர்வாக்க காட்சி

விழாவில் முதல் நிலைக்கியாக கண்டபெற்ற திருமுறை விழாக்களின் ஊர்வாக்கானது அவ் விழாவின் சிறப்புக்கு முன்னிறிவிப்பாக அமைக்கத்து.

குளியங்கடல் மகாமாரியம்மன் ஆலயத்திற் பூசை கண்டபெற்ற பின் அங்கிருந்த ஊர்வாக்குப் புறப்பட்டு வந்தகொண்டிருந்தது. அலங்கரிக்கப்பட்ட கேட்கொண்டிருந்த தில்லை நடராசரின் திருவுருவப் படத்தின் மூன்றாவது பாடத்திற்கும் அவற்றின் அடியில் திருமுறை நால் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கு திரண்டிருந்தமக்கள் கட்டம் இரு வரிசையாக மூன்செல்ல பெண்களும் முழுக்கை களும் பின்தொடர்க் கேட்கதை 12-வெண்ணிற ஏற்றுக் கொண்டுமிகுந்துச் சென்றன. ஊர்வாக்கான வேலை மத்திய கல்லூரி மண்டபத்தை வந்துபோது மக்கள் கட்டம் மேலும் அதிகரித்துவிட்டது.

சாம்பசிவம் அண்ட கோ.

38, கஷ்டுரீயா வீத : பெரிபகட : யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீயோ

மிராமபோன்

ரெக்கோட்டுக்கேள்

விற்பனைக்கிருக்கின்றன.

N. Sambasivam & Co.,

38, Kasthuriar Read : Grand Bazaar : JAFFNA

JAFFNA COLLEGE LIBRARY

PADDUKODAI, JAFFNA

எல்லார்க்கும் போது வினாமிடுகின்ற நெய்வும்,

மனைத்தமர்கள் வேதம் ஒதுவதற்குமட்டும் 10 கிமீட்டர்கள் வரை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பெரியார் தலையிட்டிருக்கவிடில் வேத பராயங்கள் தடன் எலை கிளம்புக் குடிவு கூட்டுத்தையுடன் ஏற்றி வைத்தார். அந்த இடபக்கொடியானது தென்றலில் பிதந்த அகைந்தாடிக் கொண்டிருந்ததைக்கண்ட சில வாலிபர்கள் கொடியாராய்ச்சியிலிருந்து வைத்து மொத்தமாக மூன்றாலும் அட்சாசத்தியுடன் ஒதுக்காரர்வாதம் பெற்ற அந்தக்குருக்கள் குழாம் மிகவும் சிரத்தையுடன் கொண்டுகளைக்கொண்டு திரந்துபோல இதிக் கொண்டிருந்தது.

குஞ்சிக்குடி அடிகளார்

சமுத்தக்கு இரண்டாந்தடையாகச் சமுகமளித்திருக்குஞ்சிக்குடி அடிகளை வரவேற்று வாழ்த்துரை வழக்குவைத்து வைக்கும் பொதுக்கொண்டோடு வேண்டியதன் விழும் இல்லையின் ஒருச்சு

கமாகவே சேர்த்திருந்தார்களாகயால் திருவாளர்கள். இரா

மச்சங்கிரவின் புதல்விகள் இருவர் வருத்தப்பாவோன்

வருத்துவதை வழக்கிய வராவே

மூத்துவும் பத்திரத்தில் அடிகளின் பாதம் பட்ட காரணத்தால் இந்த நாடு புனிதமட்டத்தென்தும் அவரது சேவைகள் வாசித்து வழக்கிய வரவேப்புப்புது சைவமக்கள் செய்த பெரும் பரக்கியமேயன்றும் குறிப்பிடப்பட்ட காரணமாக வருத்துவதை வழக்கிய வரவேப்புப்புது சைவமக்கள் செய்த பெரும் பரக்கியமேயன்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதன்பின்னர் விழாவரவே

ற்புரையைப் பண்டிதர் க.பொ.

இரத்தினம் எம். ச. பி. ஒ.

எல், சிக்மத்தினர்.

தலைவர் கந்தையா

இவ்விழாவுக்கு உயிர்நாட்டியாக விளக்குபவர்களில் மூத்துவமயானவரைச் சொல்லப்படும் வழக்கறிஞர் திரு. வெ. அ. கந்தையா அவர்கள் விழாத் தலைவர் பொறுப்பைப் பெற்றிருந்தது மிகவும் பத்திரத்தில் அடிகளின் பாதம் பட்ட காரணத்தால் இந்த நாடு புனிதமட்டத்தென்தும் அவரது சேவைகள் வாசித்து வழக்கிய வரவேப்புப்புது சைவமக்கள் செய்த பெரும் பரக்கியமேயன்றும் குறிப்பிடப்பட்ட காரணமாக வருத்துவதை வழக்கிய வரவேப்புப்புது சைவமக்கள் செய்த பெரும் பரக்கியமேயன்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அடிகளார் உடை

நாவலர் பெருமாளை விளைவுபடுத்திக்கொண்டு விரிவாயாற்ற ஆரம்பித்த அடிகளார் திருமுறைகளின் பெருமையையும் அவற்றுக்கு விழாக்கொண்டாட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் விரித்துத்தரத்தோடு அரசியலில் பங்குபற்றிக்கொண்டு சமயவாழ்க்கையைக் கடைப்பிடிப்பதெங்கும் என்பதையும் சபையோருக்கு எடுத்துரைத்தார். (தொடர்ச்சி பூஜை பக்கம்பார்)

திருநெஞ்சம்பந்த கவாமிகள்

திருநாவுக்கரசு கவாமிகள்

காந்தாரபுத்தூர் கவாமிகள்

மாணிக்கவாசக கவாமிகள்

திருமுகைப் பாடல்கள்

ஓப்பற்ற தமிழ் மந்திரங்கள்

வெளினத் திருமுறை
விழாவில் பண்டிகர் கா.
போ. இரத்தினம் எம். ஏ.
ஆவர்சன் ஆற்றிய வரவேற்
புரையின்சுகுக்கம் வருமாறு:

முறையாக நடக்கும் இத் திருமூறை வீழச் சைப் பெருமக்கள் பரவராலும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேந்தத் தக்கொடு பெருவிழவாகும். எமது சைவ சமயத்தின் பெயரால் நம் மக்களிடையே பரவி நிலைத்துள்ள முடக் கொள்கை களையும் கண்முடிப் பழக்க வழக்கங்களையும் கீக்கிச் சைவ சமயத்தின் உண்மை நிலை மையை விளக்குவதற்குத் திருமூறை வீழக்கனவாய்ப்பளிக்கு மென்பதிற் சங்கேதம் இல்லை. நம்மிடையே உள்ள யர்வ தாழ்வுகளை அகற்றி யர்ந்த வாழ்வைச்—சன்மார்க்க வாழ் வைச்—சைவத் திருநெறி வாழ் வை—நாம் வாழுதற்கு இத் தெய்வத் திருமூறைகளிலே அளவிலாத பற்றும், இவை புலப்படுத்தும் திருநெறியைப் பற்றியச்சிறுமிகுஞ்சியமையாதன என்பதைப் பல ஆண்டுகளாக பார்த்தால் வந்து வேண். திருமூறை வீழக்கள்பல இடங்களில் சிக்குவேண்டுமென்றும் கடுதிவேண். கொழும்பில் ஒரு திருமூறை வீழாவை நடத்தியித்தற்கும் முயன்றுவந்தேன். அவ்விழா உருப்படுத்திக்கொடியில் எனது சொந்த ஊராகிய வேலணையில் இத் திருமூறை வீழா நடப்பது எனக்கு மிகுஞ்ச மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றது.

திருவார்த்திகு குண்றக்குடியடி
வளர் இவ்விழையிற் கலந்து
கொள்ளுத்தம்சு இசைந்து
இங்கு எழுந்தகளியிருப்பது
இவ்விழை இப்பெரும் பணியை
சிறாவேற்றும் என்னும் நம்
பிக்கையை எமக்கு அளிக்கின்
நத.....

தேவரா திருவாசகங்களைப் பாடித் தமிழின வளம்படுத் திச் சைவனெறியின ஸ்லீநாட்டிய நாயன் மார்கண்டைய கைத்துக்கு முன்பு கைவத்திரு நெறியின விளக்கி மக்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளின கொள்ளத்தக்க நூல்கள் தமிழிலே அழிக்காத் தோன்ற வில்லை. வடமொழியிலுள்ள நூல்கள் தமிழ் மக்கள் பல துக்க விளக்காத மொழியில் அமைக்கிறுந்தன. வடகாட்டிலிருந்து தென்னுடுபுக்க சமண பென்த சமயங்களின் தலை வர்கள் தமிழ் மக்களின் தரய் மொழியாகிய தமிழிலே தமது சமய உண்மைகளை எழுதியும் பேசியும் தமது சமயங்களைத் தமிழ்நாட்டில் வேருள்ளச் செய்தனர். இதனால் வேத நெறியும் தளர்ந்தது; சைவத் துறையும் பொறியிழந்தது. வேத நெறி தழைத்தோங்கவும் மீது சைவத் துறை விளங்கவும் தாங்மொழியாம் தமிழிலே கைவ சமய உண்மைகளை எடுத்துக்கூறி மக்களின் உள்ளத்துணர்ச்சியை எழுப்ப வேண்டிய ஸ்லீநமை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது நம்சமயா சாரியர்கள் தோன்றி, மொழி க்கு மொழி தித்திக்கும் தேவரா திருவாசகங்களைப் பாடிச் சைவ சமயத்தை ஸ்லீநாட்டினர். விச்வாஸ் சௌகார்யம் கைவத்திரு நெறியின விளக்கி மக்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளத்தக்க நூல்கள் தமிழிலே அழிக்காத் தோன்ற வில்லை. வடமொழியிலுள்ள நூல்கள் தமிழ் மக்கள் பல துக்க விளக்காத மொழியில் அமைக்கிறுந்தன. வடகாட்டிலிருந்து தென்னுடுபுக்க சமண பென்த சமயங்களின் தலை வர்கள் தமிழ் மக்களின் தரய் மொழியாகிய தமிழிலே தமது சமய உண்மைகளை எழுதியும் பேசியும் தமது சமயங்களைத் தமிழ்நாட்டில் வேருள்ளச் செய்தனர். இதனால் வேத நெறியும் தளர்ந்தது; சைவத் துறையும் பொறியிழந்தது. வேத நெறி தழைத்தோங்கவும் மீது சைவத் துறை விளங்கவும் தாங்மொழியாம் தமிழிலே கைவ சமய உண்மைகளை எடுத்துக்கூறி மக்களின் உள்ளத்துணர்ச்சியை எழுப்ப வேண்டிய ஸ்லீநமை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது நம்சமயா சாரியர்கள் தோன்றி, மொழி க்கு மொழி தித்திக்கும் தேவரா திருவாசகங்களைப் பாடிச் சைவ சமயத்தை ஸ்லீநாட்டினர். விச்வாஸ் சௌகார்யம் கைவத்திரு நெறியின விளக்கி மக்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளத்தக்க நூல்கள் தமிழிலே அழிக்காத் தோன்ற வில்லை.

பின்னர் சென்ற நூற்றுண
டிலே, மேந்ட்டார் ஆட்சியில்
கிறத்துவ சமயத்தால்¹ நம்
சைவ சமயத்துக்கு இடையூறு
ஏற்பட்டது. அப்பொழுது
நாவலர் பெருமான் தோன்றி
இன்புறத்துகின்றன.

ବିଜୟନାଥ ପାତ୍ର

एंग्लिश

శిక్షా సమితి పంచా

Digitized by srujanika@gmail.com

துக்கான காலங் பிரிவை

C. C. C. பண்படுத்தும் புதையில் பங்களை

கொழும்புகோம்மேஷல்கோம்பனி, லிமிடெட்
தபாற்பெட்டி 33 :: :: கொழும்

C. C. C. பசுளை கிடைக்குமிடங்கள்:-

கன்னகம் — R. M. கான்பாய் ஸ்ரோர்ஸ்
 யாழ்ப்பாணம் — M. S. மணியம் அன்ட் கே
 ஊர்காவற்றுறை — கைற்ஸ் டிஸ்டிசியூரேர்ஸ்

—

“அங்கண் வடத்திசை மேலும் குடக்கின் மேலும் அருந்தமி ருள்ள ரட்டுபாட்டைடைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளர்.

முதலில் கணக்கிறோம்.
தேவாரங்கள் தோன்றிய
காலம் முதல் பல நூற்றுண்டுக்
எரக்குத் தேவாரம் என்றும்
சொல் தமிழ்நாட்டில் வழங்க
வில்லை. தேவாரப் பாடங்கள்
யாவும் ‘தமிழ் மாலை’ என்றே
முதலில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அப்
பர் பெருமான் “பாளிய நூற்று
மிழ்மாலை பாடுவித்தென்
சிக்கை மயக்குறுத்து சிருவநூளி

‘திசை அனைத்தின் பெருமை எல்லாம்
தென்திசையே வென்றேத்
மிகையலுகும் பிறவுலுகும்
மேஜினியே தனி வெவ்வே
அகைவில் செழுங் தமிழ்வழக்கே
அயல்வழக்கின் துறைவெல்ல’,
எனும் பாடவில், திருஞானசங்ப
ந்தர் அவதாரித்துத் தமிழ் மாலை
களைப் பாடுத் தமிழ்மையுங்
உரவுக்கையும் வளம்படுத்தி.

மீண் வழக்கு அங்கு ஸ்கழூதா
கத் தின்கள் புனிமுடியார் தந்
தானங்தோறும் சென்று தமிழ்
இசை பாடுட் செய்கை போவ’’
எனும் செய்யுள்ள தமிழ்
வழக்காத இடங்களிலுள்ள
திருக்கோயில்களிலும் தமிழ்
மாலைகள் பாடப்படவேண்டும்
என்றும் குறிப்பினை உட
கொண்டு ஞானசம்பந்தர் பதிக
கும் பாடம் எடுத்து ஏதுவாக் கேட்க

“பார்த்துக்கொண்டு சொல்ல விரும்புவது என்று தமது பாடல் களைத் தமிழ் மாஸீ எனவே குறிப்பிட்டுளர். “நல்லிசை ஞானசம்பந்தமும் நானிலுக் கரசும் படிய நற்றுமிக் காலம் ஏனைய திசைகளிலும் பார்க்கத் தெண்திசை பெருமை பெற்றது எனவும், என்ன மொழினிலும் தமிழ்மொழி உயர்த்திவிட்டது எனவும் கூறார்கள் கூடியாக மன்னன் நிறைவேகமாக கொடுக்கும் மனி கண்டன்” எனவும்.

மாலை சொல்லியவே சொல்லி எத்தனப்பாளை' என்று கூற ரீ குறிப்பிடுகின்று. தேவாரங் கணிவும் பெறியப்பாளை கிலிவும் அவர் கூறிய அருடமைப் பாட உடை உணரும் ஆற்றல் உண்ண வர்கள் தமிழிலே புசை செய்வதை வாடிவே உட்பட்டத்துக் கிடைக்கின்றனவும், "தமிழ்மாடிக்கூடாடல் மற்றுமியேன்" எனவும், "எங்கதைபும் புகலூர் பாட ரீஞ் பலவீர்க்கள்" எனவும்

வகு வரைபூத்தால் ஆன
நுண்களால் தாழ்த்துவார்களா? வகும் நாயன்மார்களுடைய நிறுத்தகள் கோயில்களிலே தமிழ் மூலம் பொற்பட்டிருப்பது பாடிக் கூடும்.

தமிழ்க்கும் சொல்தாக்கும், தமிழ்க்கும் தேவரங்களுக்கு முன்ன தொடர்பை எவ்வளவு சிறப்பாக விளக்குகிறது பாருங் குடியசிறப்பில் மிக்க அரச்சனை பாட்டே ஆகும், ஆதலால் மன்மேல் நம்மைச் சொற்ற மிம்பாடு கென்றார் தாமரை வனி வணங்குதல் வேண்ட மென்பதை வலியுறுத்துகின் றன். அதே இத்திருப்பதை விழாவிற் பங்குபற்றும் அன்

கன்,
முவர் தேவாரங்களையும் 'முவர் தமிழ்' என்றே திரும்பாற வண்ட பாடும் வாய்ரா' என்று கூறிச் சொல்லப்படும் முதற் கடவுளர்கிய விவரமானாலுக்குத்— தூமறைப்பாடும் வாயார்க்குத் தமிழ்மேல் பர்க்கும் திருமுறைகளைப் போற்றுத் தசவி வீர்களும் எம் தாய்மொழியாம் தமிழ்வேலேயே எம்முடிடை கோயில்களில்

யாழும் அன்றையிலே தயவுசெய்ய வரும் ஒளிகவராகும் குறிப் பிட்டுளர். தேவராண்கள் தமிழ் மொழிக்கும், சௌக சமயத்திற்கும் தென்னுட்டிக்கும் அளவில்லாத பெருமையினை அனித் திருக்கின்றன. வேதாகமங்களைப் பொறுத்து விளங்கி படித்தும்போது தேவாராண்டையும் பிடித்தும் உள்ள விருப்பத்தைக் குறிப்பிட்டார்; வடமொழி வேதங்களிலும் இத்தமிழ் மாலைகள் சிறந்தன என்பதையும் குலப் படுத்தினார். கந்தரமுருத்திரநாயகரும் ‘‘தமிழோடிசை கேட்கும் இச்சையால் காசுநித்தல்லங்கினீர்’’ என்று பாடித் தமிழ் மாலைகளிற் சிவபெருமானுக்கு அருச்சணை முதலியன செய்யக் கடமைப் பட்டவர்களாவார்கள். இவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்பது வடமொழி மேற்கொண்ட வெறப்பினால் என்று; “எம்மொழியிலும் இவை நமது தமிழ்மொழி” என்று நாவர் பெருமான் (தொடர்ச்சி 3ஆக பக்கம்பார்த்த)

மட்டக்களப்புத் தமிழகப் புலவர் பரம்பரை — 3

குமரங்கவுமிழைய

பண்டிக வி. சி. கந்தையா

(10-4-55 ඔස් තොටෝසි)

அரசடி ஆசிரிய என்னுளி
அதிபராயிகுஞ்ச திரு. தம்பு
என்பார் ஜூரவர்களுடைய
வைத்தியப் புலமையைபும்
தமிழ்ப் புலமையைபும் வியந்த,
மலேரியாக் காட்டுக் கரத்தைப்
பற்றிய பாடல் நால் ஒன்று
செய்து தகும்படி அவரை வே
ண்டினார். ஆங்கில வாடை மிக
நீண்ட மேஜைட்டு வைத்திய முறை

களிலேயே பெரும் நம்பிக்கை
கொண்டிருங்க சூழல் ஒன்று
இவர்கும் அவ்வாறு பணித்த
தன்மையை அறிந்த ஜயர் அவர்
என் மேலைத்தேச வயத்திய
முறைகளையும் கிறித அறிவா

ராதவால் தமிழ் வைத்திய வழி
ன் கொஞ்சமும் கலப்புறுத்
முறையில் ஜம்பத்தெரு பாட
உகளோத் கொண்ட மலேரியா
எனும் காட்டுச் சூம் ன்ற நால்
ஒன்றை ஆக்கி அளித்தார்
வெண்பா முதலாக, கும்பி
நொண்டிசுகின்று, ஆனங்கள்கள்
ப்பு, குதம் என்பவற்றால் நடவ
ந்து வலிவெண்பாக்களால் முடிவு
வரும் இந்நால் 1931இல் மேசு
குறிப்பிட்ட நல்லதம் பி ஆசிர
யர் அவர்களால் அச்சிட்டு கொ
ளிப்படுத்தப்பட்டது. இத் தாழை
சிறப்பைப் பாராட்டிய வை

தியர் குழு, மலேரியா வாரி
 விதா ஒன்றில் நடை அரசுக்கே
 ற்றி ஜயவர்களுக்குப் புகழு
 மாலையுஞ் சூட்டிக் கொரவி,
 தது.
கொந்தஸர் குழன்மடவாய்—
 யாக
 கூறிடும் வாசகம் கேளனமே
 முந்தையர் மணிச்சுரத்தால்—
 உடை
 முற்றும் குழைந்தனர் பற்று
 ஸ்ரீபோதை
 என்று கும்மிப் பாடல்கள் இல
 சொர்களால் தொடங்குகின

தன் ஈற்றி வழைந்து விற்கும்
வலிவெண்பாவின் கடைசிப்
பகுதி:

உற்குர் முதலைய்
ஓயிற்கொரையு மிழந்து
வற்குத செல்வம்
மணமாடு—நற்போகும்
விட்டுப் பிரிந்து
விழர்கின்றத் தீர்க்கிள்
பட்டுவார் விண்ணைக்

விளந்து

என்ற தகுங்கபடி இச்சரம் தடு
க்கப்படாவிடின்மனித குலத்தை
யே பூண்டோடழிக்க வல்வதை
என்ற வலிபுறுத்திக் கறவதா
யமைந்து நூல் விரைவுறுத்தப்
பட்டுள்ளது.

சிவ வழி பொட்டின் சிங்கமான உருத்திராக்கங்களின்மீது பெரு மதிப்புப் பூண்டு அதனை என்றும் கூறுத்தினவீர்த்து பெருமை கொண்ட இவர் உருத்திராக்க மான்மயியம் ஏன் நூய் செய்யுள் நால் ஒன்றையும் அடிக்கினார்கள். சிவ தத்துவத்தின்துண் கருத்துக்களையும், உருத்திராக்க மதிமையையும் விளைக்கும் இந்தால் வென்பா, ஆசிரிய விருத்தம், அகவல் ஏன்பதை கலந்து யாக்கப்பட்டு ஓர் இங்கிய நால் போன்ற கடைசெற்ற வினங்குகின்றது.

இவர் கோட்டைமுனையில் அமைந்துள்ள வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோயிலின் பரிபால ரய்யப் பல ஆண்டுகள் இருக்க அக் கோயிலைப் புதுக்கூத் திருப்பணிகள் அனைத்தையும் பெற மைப்படுத்தியவர். அக் கோயிலிற் சிலகாலம் புராண வகுப்புகளையும் நடாட்டிச் சௌவனர்த்த இப்பெருமையான காலமைப்பும் செல்வமும் கோயிபணி களுக்கென்றால் ‘கணக்கு வழக்கற்று’ செலவழிக்கப்

இம் அக்காவத்தில் மட்டக்கள்
ப்பின் கடந்த சைவ சமயக் கிளர்
சியிதும் பங்கு இரண்டு பார்
இடங்களில் சைவப் பிரஸ்கா

கன் ஆற்றி பிருக்கின்றனர்.
 சைவ சிந்தாந்தச் சிறப்புவள்ளு
 இயர் வாயிலாய் ஏடுட்கும்
 அப்போது பரப்பப்பட்டன
 யைது முதிர்ந்து வெளிப் பண்ண
 களில் ஈடுபாடு குறைந்து. வீட்டு
 டில் இருக்க ஏலத்திலும் பகல்
 அறிஞர் இவரை ராடிச்சென்று
 புத்திமதிகளைப் பெற்றுச் சொல்
 வாராயினர். இவருடன் பேசும்
 எந்தர்ப்பம் பெற்ற எனகும்
 வைவம், இலக்கியம், மருத்துவம்
 என்ற துறைகளில் ஒரளவு
 வடை அழிவுபெற்றே மீணவர்.

முப்புக் காலத்தினைப் பொ

துப் பணிவளின் டெபாட்டில்
குஞ்சு விலக்கித் தன்னில்லதை
நூலே கோயிலாக மாற்றியிருக்கிற
வீர பூசனாகவில் கழித்துவர்த்தாது
ஏர்வசித்து வருடம் சித்திரையை
மாதம் 20 ஆங் திட்டி (1947இல்)
இவ்வறிஞர் இறைவனடி புகூங்கு
போது மட்டக்களப்பு நாடு
ஒரு தமிழ்ச் செல்வனை இழந்து
தவித்தது. அவருடைய உறவு
நகும் கண் மரணவருள் ஒருவே
குமான் பண்டிதர் சுந்திரமே
ம் அவர்கள் கறியதுபோன்று
நாட்டு முழு சுந்திரமின்

பங்குபெங்குகேசாற்பெருக்கு
கேட்டமைத லெங்கேங்
கேன்வனே—கூட்டுறபோ
சிலக்-குமார
கவுரமின் சேர்ந்தனையே
நாலத் தியல்பிதுவோநாட்டு
என்ற அவர்தம் மாணவர்கள்
ஞம் தமிழ்நினர்ஞம் இரங்கர்.
மட்டக்களப்புத் தமிழக
தின் புகழினை உயர்வுத்தந்தி
சென்ற குமாரசுவாமி ஜயரங்களு
து புழு என்றும் நிலைக்
மாக!

திருமுறைப் பாடல்கள்

(2 ஜூம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
போற்றிய தமிழ்மொழியில்—
எமது தாய் மொழியில்—எமக்
குப் பொருள் விளக்கும் தெய்
வத் தமிழ் மொழியில் திரு
முறைகளைத் தந்த சைவப்பெ
ரியார்கள் தங்கருத்துக்கேற்ப
நாம் கடவுளை வழிபட்டு உய்தி
பெறவேண்டும் என்னும் சோக
கந்தினாலேதான். பொருள்
விளங்காது வடமொழியிலுள்ள
கலோகங்களை ஒதுவதாலும்
கேட்பதாலும் நம் உள்ளாம் எத்
தனக்கூடிய விஷயம் அடை
வதில்லை. ஆனால் உள்ளத்தை
உருக்கும் திருமூலரங்களை ஒதிக்
கடவுளை வணக்கும்பொழுது
நாம் பெறும் இன்பத்தை அளவு
விட்டு உரைத்தல் முடியுமா?
சொல்லிய பாட்டின் பொருள்
உணர்ந்து சொல்லுதல் வேண்டும்
என்பது மாணிக்வொசக்கர்
தம் ஆணையாகும். ஆகவே வ
இனிமேலாகுதல் நாம் இலகு
வில் பொருள் விளக்கும் தமிழ்

மாலைகளை முறைப்படி ஒ
யும் ஒதுவித்தும் உயர்கிட
அடைவோமாக.

இக்காலத்தில் எமது சமய வாழ்வு சமூக வாழ்வுடன் இணைந்து செல்வாது தனி துறை நிறுத்தின் நிறுத்து இந்த பிள்ளையையெழுந்து தற்கும் இங்கு எழுந்த குளியிருக்கும் அடிகளார் முயன்ற வகுக்கின்றார்கள். ‘அன் விற்கும் சிட்டுக்கள் வாயிலாவும், அருச்சனைக்குப் பெறும் பணம் வாயிலாகவும் தோய்வுக்குப் பொருளையிட்டுதல் பொருத்தமற்றதாகும். இதையும் மாற்றி அமைத்தற்காரம் முயலவேண்டும்.

பர பணியே அரசு பணி', 'தாழ்த்தப்பட்டோரைத் தாங்குடைய கைவப்பணி' என்ற அவர்கள் போதித்தும் சாதித் தும் வருகிறார்கள். தீண்டா தார் என்று அறியாகியினு ஹம் கூயாலத்தாஹும் நாம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் மக்களின் சேரிகளே சென்று அம்மக்களின்நல்வாழ்வுக்காகப் பெருக்கொண்டாற்றி வருகின்றார்கள். திருமூறைகளைப் போற்றும் இத்தினாளில், கைவப் பெருமங்கள் யாவகும் கைவத்திறு நெற்கே மாகச்சிளைக்கும் இத் தீண்டாகிமையை நம் நாட்டினின்றும் அகற்றிவிட முடிவு செய்து முயற்சித்தல் வேண்டும். நிற்க.

எமது திருக்கோயில்களிலே
திருமூறைகள் புலப்படுத்தும்
வழிபாட்டு முறைக்கு மாருக
இருக்கும் ஏழந்த செயல்
பணம் கொடுத்து அகுச்சனை
செய்வித்தலேயாகும். இதனால்
அன்றையும் அருளையும் உண்
டாக்கவேண்டிய வழிபாட்டு
முறை ஒரு வியாபார முறை
யாக மாறிவிட்டது. வழிபடு
வோரின் பணத்திலைக்கேற்படு
கடவுள் அருளை விலைக்கு
வங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு
விட்டது. 25 சதம், திருமூறி,
இரு சூபாய் முதலீய தெருகை
களைக் கொடுத்துச் சூட்டுப்
பெற்ற பின்னரே கடவுள் அரு
ளை நாடல் வேண்டியிருக்கின்

ஈழ்தாப்பேறுமன்றக்-15

ச. அம்பிகைபாகன், டி. ஏ.

ஈழரூடு சுதந்திரமடைஞ்சு தாய்மொழிகள் முன் எணிக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் இக்காலத்திற்கூடத்தையிழ், தமிழ் ஆசிரியர்கள், தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்றால் மாற்றுக் தாய் மனப்பானமை கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆங்கிலம் படித்தோர்கள்க்குறைய இருபது வருடங்களுக்கும் இருந்து சிலைமையைக் கற்பணி கூடச் செய்ய என்னுல் முடியவில்லை. அடிமை மொழி என்று வெறுத்தொக்கிறார்கள் பலர். அந்தக்காலத்திலே தமிழ் அபிமானமுடையவராய், அன்றும், இன்றும், என்றும் தமிழாசிரியர்களையும், பத்திரிகைகளையும், எழுத்தாளர்களையும் கொரவித்து நடத்திவரும் ஒரு சில ஆங்கில ஆசிரியர்களில் முன்னணியில் நிற்பவர்தான் திரு. ச. அம்பிகை பாகன், பி. ஏ. அவர்கள்.

“இலங்கையில் தமிழில் திறம்பட எழுதக்கூடியவர் பவர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த எழுத்தாளர்களுடைய கட்டுரைகளும் கதைகளும் சில தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிற் சிலவற்றிற்குப் பாராட்டுரைகளும் கிடைத்தல்லன” என்ற தன் அபிப்பிராயத்தை ஒரு பத்திரிகையில் வெளியிட்ட அவர், கிராம ஊழியன் மலர் ஒன்றில் ஈழத்து எழுத்தாளர்களாயிய வித்துவான்கணேசையர், வோலியூர் சோமகந்தரப்புவர், விடுவாந்த அடிகள், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை சி. கவுத்தியலிங்கம், இலங்கையர்களோன், சௌ. சிவபாதசங்தரம், சம்பந்தன என்போரைப் பற்றிச் சுருக்கமரக விமர்சனமும் செய்திருக்கிறார்.

எழுத்தாளர்கள் அபிப்பிராயம் கூற அஞ்சகம் சில
வினாக்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக இக்காலப்
பத்திரிகைகள், நூல்கள் இயற்றில் சிறந்தன எவ்வள-
என்ற பிரபல எழுத்தாளர் ஒருவரைக் கேட்டுப்
பாருங்கள். அவர் புசி மெழுகித்தான் பதில் கூறுவது
ரேயோழிய சிறுதிட்டமாகச் சொல்வக் கூவார்
ஆனால் அம்பிகைபாகன் அவர்களை ஒரு பத்திரிகையை
பிரதிசீதி அப்படியான கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டார்
திடு. அம்பிகைபாகன் அப்படிக் கேட்ட பத்திரிகையைப்பற்றி ஒரு சொல்தானும் சொல்லாமல் வேறு
இரு தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் பெயர்களைச் சொல்ல-
அர் என அறிவிறேன். ஆனால், அந்தப் பத்திரிகையாளர் நேர்மையாக நடந்து தமக்குரிய புகழை ஈடு
டிக்கொண்டார். அவர் வாழ்க! புத்தகங்களைப்பற்றி
அவர் கூறியது இது:- “ஆராய்ச்சி நூல்களுக்குவுத்
தமிழர் பண்பாடும், கலைதையில் மலரும் மாலையும்
சிறுக்கையில் நொண்டிக்கிளியும், விஞ்ஞானத்தில்
பத்துமாதமும், அரசியலில் கார்வல் மாக்ஸாம் (செ
சாமினாத சும்மா) சிறந்தன.

அவருடன் கட்புரிமை பூண்ட எழுத்தாளர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். தந்காலத் தமிழ்நூலாசிவியர்கள் என்ன இலங்கை வானெனவிப் பேசுசொன்றிற்கு மறுப்பார் அவர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றிலே கல்கி, நாமக்கால கவிஞர், இன்னும் சிலரைப்பற்றியிடவலாம் வான்னை வப்புகழிந்திருக்கிறார். ஆனால் அபிப்பிராயம் சொல்லும்போது செட்டுத்தீந்து துண்டு இரண்டெனும்ப கறிய அவரின் நோமையைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். அவரின் அபிப்பிராய நேர்மையைப்பற்றி இன்னும் ஒன்றைச் கட்டிக்காட்டாமல்விட முடியவில்லை இலக்கியச் சிந்தனைகள், தமிழின் மறுவமர்ச்சி, ஏசரித்திரம் முதலிய நல்ல நூல்களுக்கு அவர் விமர்ணம் செய்திருக்கிறார். தமிழ்த் தாத்தா சாமினாலையர் அவர்களது என் சரித்திரம் என்ற நூலுக்கு அவர் எழுதியிருப்பதைப் பாருங்கள்:-

“தாமோதரம்பின்னையைப்பற்றி ஜயர் அவர்களும் முதியிருப்பது ஜயர் அவர்களுடைய கௌரவத்துக்குத் தக்கதாகக் கணப்படவில்லை. முன்னுக்குப்படிமுரணாகவும் காணப்படுகின்றன. தாமோதரம்பின்பினதும் ஜயரவர்களினதும் தராதரங்களைச் சொல்வனே அறிய விரும்புவோர் திரு. வையாடுரிப்பின் அவர்கள் எழுதிய தமிழ்ச் சுடர் மணிகள் என்றாலும் படிக்கவும்.” ஜயர் அவர்களின் அபிப்பியத்தை அம்பிகைபான் அவர்கள் ஆதாரிக்காவிடினும் அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டை என்றுமே போடுவந்திருக்கிறார். போற்றியது மாத்திரமல்ல சாம்தையார் நாற்றுண்டு விழாவைச் சிறப்பாக நடாய்ம் முடிக்கார்.

நாவலரும் பொதுசனசேவையும், திருவள்ளுவரும், அறமும், இராம கிருஷ்ணரும் சைவ நாயன்மார்களும் பகவத்தீர்த்தையும் பெரிய புராணமும், மரணவுதமிழக்கியமும், இராஜரஸி கட்டும் வல்லிமுடுதிருமுறைகளின் சிறப்பு, இடு காதற்காட்சிகள், வேலவரம் என்பன அவர் ஏழுதிய கட்டுரைகளை சில. இவற்றில் இடு காதற்காட்சிகள் என்ற ஒரை மிகவும் சிறந்தது. கம்பனது இராமாயணகாட்சி ஓன்றோடு வேங்கலப்பியசியின் ஒரு கார்காட்சியை ஒப்பிட்டுக் கம்பனை ஒன்றுபடி தாக்கி விடுக்கிறார் அவர். ஆசிரியர் பேரின்பநாயகன், எஸ். பெரேரா, நற்பெரியார் பாலசிங்கம், சுழடு. பெருமகன் அருணாசலம், முத்தமிழ் முழக்கம் செவித்தகர் சண்முகம் செட்டியார்' சுத்தானங்குற்றுல முனிவர் டி. கே. சி. அமரசு, கல்கி, கேசரியின் தங்கை நா. பொன்னையா ஆகியவர்களைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் குணங்களும் விளங்க அனு

வேலனையில் நடைபெற்ற திருமுகைறவிமாலில் திருப்பொருள்திரு ஞன்றக்குடி அடிகளூர் திருவாசகம் என்ற பொருள்பற்றிப் பேசியதன் சுருக்கம் இது.

தித்திக்கும் திருவாசகம்

மணிவரசகர்மீது அடிகளரின் பெரும் பற்றி

திருவாசகத்தை அருளிய மாணிக்கவாசகர் நாம் செய்த தவத்தால் நம்மிடையே வங்கு உதித்தவர். சிவன் திருமால் ஆகியோரின் ஏருகை எவ்வ கையாகக் கருதப்படுகின்ற தோ அதேபோன்றதே மாணிக்கவாசகரின் தோற்றமு மாரும். அவர் கவிதை ஈடு மொழி யென்ற கட்டுப்பாடு ஸ்ரி எல்லையற்ற விளக்கு கிண்றது. அந்தத் தவத்திருநாலை ஞானப்பறுவுல் என்று சொல்லாம்.

இந்த விழாவில் நாஸ்வரின் சுற்றிரத்தைப்பற்றிப் பேசிய ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் எடுத்துக்கொண்ட நாயன்மார்கள்தான் தலைசிறந்த வர்ங்கள் என்று வாசித்தார்கள். ஆனால் நன் இந்த நாஸ்வருள் மாணிக்கவாசகர்தான் தலைசிறந்தவரென்று வற்றியுத்திக் கருவேன். இந்த டண்ணமையை மறுக்க முயறுவீரர் தம் கெஞ்சில்மீது கையைவைத்து மண்ச்சாட்சிப்படி சொல்லட்டும். திருவாசம் திற்கிக்கும் செந்தமிழ்நூல் தேனுறும் திருவாசகப் பாடங்களைக் கேட்டு இறைவைசே இங்குற்றுமிரண்றுக் குத்தன் பெருமையை மேறும் சொல்லவேண்டியதில்லை. தமிழிலே ஒரு பம் ஏற்பட்டபோது திருவாசகத்தைமட்டும் தம்முடன் எடுத்துச் சென்றார். கண்டழுமிக்காலத்தில் வரும் பெரும்வெள்ளம் அந்த நாஸ்வரம் அடித்துச் செல்காரமல் இருக்கவே இறைவன் அப்படிச் செய்திருக்கவேண்டும். நான் பல பிற்மொழி இலக்கியங்களையும் படித்திருக்கின்றேன். ஹெ எமர், மில்டன் முதலான மேனுட்டு அறிஞர்களின் நாஸ்வரையும் வாசி தத்திருக்கின்றேன். ஆனால் என் கெஞ்சைத் தொட்டது திருவாசம் ஒன்றுதான். மனத்துக்கண் மாசிலனுதல் என்ற பெருவழியு அதைப் படிப்பதற்கிட்டும். ஈசவ மக்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்கு

வேண் என்ற சபதத்துடன்
 வங்கப்போப்புயரை வைப்பினை
 மந்தக் கூட செய்ததும் திருவர
 சும்தான். முதலில் அதனை
 ஏதிர்ப்பதற்காகத்தான் அதனை
 ஆராய்ந்து படித்தாரோ தே
 ரிபவில்லை. திருவாசாத்திலே
 மனதைப் பறிகொடுத்த
 போப் ஜீயர் அது தமிழ்
 கோட்டில் ஒவ்வொருவர் உதட்
 திலும் உலவும் நூல் என்று
 ஒரு சங்கப்பத்திற் குறிப்பி
 டுள்ளார். ஆங்கிலம் பேசும்
 போப் ஜீயர் இரசித்தார் என்
 பதற்காக மட்டுமல்ல அது
 இனத்தால் மொழியால் பஸ்த
 பாட்டால் ஞானத்தால் மற்
 கொந்த நால்களையும் விடச்
 சிறந்துகிளாக்குகின்றது. அத
 கீணப் பக்கிப் பெருக்குடன்
 பாடினுஷ்தான் இரசிக்கமுடியும்.

திருவாசகத்துக்கு இவ்வை
எவு பெருமை திருப்பதற்
அக் காரணம் அதன் சில
தனித் தகுதிகளேயாகும்;
திருநாவுக்கரசரால் கட அத்
தகுதிகளைப் பின்பற்ற முடிய
வில்லை. ஆண்டவளை முன்
னினைப்படுத்தி முறையிடுகிறேன்
ஏற் காட்சி திருவாசகம் ஒன்
றங்கே உயிப்பது.

இந்த நாலுக்குப் பல பெரிய வர்கள் உரை எழுதியிருக்கின்றனர். அவற்றில் சில

பேன் எண்ணுர் செட்டியா
 தின்ற மூல ஆசிரியனை
 மட்டுமல்ல மூலக் கருத்து
 கணக் கூட மறைங்கு மல்
 வுக்கும் உரைகள் பெருகி
 விட்டன. இந்த நாலுக்கு
 சமீபத்தில் யாழ்ப்பானை
 நூத் சேர்ந்த நவநிதை கிழு
 வண பாரதியாரும் உகை
 யெழுதியிகுப்பதை அதிக்க
 மகிழ்ச்சியடைகின்றதேன.

வாழ்க்கையை ஒரு பெரும் சமூத்திரமாகவே எல்லாரும் கருதுகின்றார்கள். இதே கருதுத் தான் மாணிக்கவாசகருக்கு முன் ④. இந்தப் பிறவிப்பெரும் கடலை அதாவது வாழ்க்கையின் இன்ப துண்பங்களுக்கு அப்படைமல் கடலைக் கடப்பதற்கு திருவாசகம் தெப்பமாக உதவுகின்றது. ஜங்கெதமுத்திலை உதவிபூட்டும் பிறவிப்பெரும் கடலை நிச்தலாம். அதைப்பின்

பற்ற இயலாதவர்கள் திருவா
ந்தின் உதவியை கடவுளம்
'நாமரக்கும் கடியா
வேரம்.....' என்ற பாடம்
அந்தப்பெருங்கலை ஒரேபொரு
இடத்தில் மட்டும் அஞ்சிகின்
ரூர். கடவுளை வாழ்ந்து வளை
ஏதவர்களைக் கண்டால் அஞ்சிக
வேன் என்ற சொல்லுமான
நாஸ்திர்களிடத்தில் அதிக
பயமுடையவரென்ற அறிய
கிடங்கின்றது.

திருவுக்குவன்னை எதுவுள்ளது என்ற சொல்லப்படும் ஆனால் அது அவற்றின் தந்தவங்களை உணர்வதோர் கற்று. உதாரணமாகச் சொல்லப்போது கடையிடை இருந்து வாங்கிய சேலை தையற்காரணிடம் சென்ற திரும்புக்கோது கட்டடமென்ற பெயரைப் பெறுகின்றது. அதேபோல் ஆக்கிரோவரின் திறமைக்கேற்றப் பல்லானது கடவுளாகவும் சிலையாகவும் மாதாகின்றது. இதை மாணிக்கவாசகர் “இது அவன் திருவுகு இவன் அவன் எனவே.....” என்று கூறுகின்றார். மாணிக்கவாசகர் தமிழ்மூலத்திலுள்ள அர்ப்பணைக்கு

படியினால் தான் சோமசுந்தரப்
பெருமான் அவருக்காக மண்
கமக்கார். அப்படிச் செய்திரா
விட்டால் திருவையாற்றங்களை
யிலே இறைவனைக் கண்டிர
க்க முடியாது.

திருவாசகத்தை ஒத்துவுள் மெய்ஞ்ஞானப் பயிர் விலைக்கு உயிர்கள் வரும். சிவபூஸை செய்வதின் பயன் கிட்டும். புறவாழ்வக்குத் திருக்குறளும் அகவாழ்வக்குத் திருவாசகமும் வழிகாட்டுகின்றன. மாணிக்க வாசகம் கண்ட கோயில் இன்று தமிழுலகத்தில் ஒன்றுமேயில்லை. இப்போது ஆலயங்கள் யாவும் பணம் பறிஞ்ஞ மிடங்களாகவே வள்ளுகின்றன. மாணிக்கவாசகர் கண்ட முறைப்படி ஈழத்தில் ஒரு கோயிலாவது அமைக்க முயற்சி செய்யுக்கன். அப்படிச் செய்ய முதலில் மனித எண்ணம் மாற்ற மடையவேண்டும். தமிழகத்து ஆலயங்கள் இறைவனின ஆபரணங்கள் எனவு போகாமற எப்பாற்றுவதற்காக என்றும் பூட்டப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. மனதை ஒருவழிப்படுத்தி தன்னிலை அடையாச்செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட அந்த ஆலயங்கள் இன்று வியபார ஸ்தலங்களாக ஏட்சியளிக்கின்றன. இறைவனைப் பூசிப்பதற்கு ஓரளை இரண்டிறை என்ற பேராபேசப்பிடுவதால் மனதில் பக்தி நோன்றுவதற்கு அங்கு இடமேயில்லை. இந்தனிலையில் மாற்றமும் பண்பாடும் ஏற்படாதவரை ஆலயத்துக்குப் போவதிலும்பூர்க்கப்போகாமல் விடுதலே செல்லுது. அங்கு போனால் மனம் மாறவேண்டுமென்ற மாணிக்கவாசகரே ஒரு சுந்தரப்பத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்தகைய நிலையை எதிர்காலத்திலாவது தமிழகம் கணமா?

ஆப்பரின் அண்டுதெறி

க. இராமச்சந்திரன்

வேலனை திருமுறை விடு
வில் திரு. க. இராமச்சங்கிரண்
ஆற்றிய விரிவுரையின் சாரம்
வருமாறு:

என்னிய சிவானந்த
ஞானவடிவகிய காவுக்கரசர்
சிவத்திற்கலங்கு புண்ணி ய
வேளையில் இப்புணித விழா
விற் கல்துக்கொள்ளக் கிடை
ந்த சந்தர்ப் பத்தையிட்ட
மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அப்பர் சுவாமிகளின் பிரதி
நிதியாக இன்னு வாங்கிறோம் அ
டிகானாக இந்த ஊரில் அழைக்கப்
பட்ட குதாவலமான காட்சி
கள் நமது உள்ளங்களை ஒளியும்
வணக்களையும் குளிர்ச்சி செய்
தன். இற்றைக்கு ஆயிரத்து
மூங்காறு ஆண்டுகளுக்குமுன்
தென்னாட்டில் நடந்த சில அற்
புத நிகழ்ச்சிகளை நினைவுட்ட
தன்.

நாமெல்லோரும் பாசக்டல்
 கடங்த பரமசாந்தத்திற்கு
 சேரவேண்டுமென்ற பரந்த
 நோக்குடன் பல்லாயிரக்கணக்
 கான பரசுரங்களை அருளிய
 தாண்டக வேந்தர் கல்லூக்
 கட்டுமரமாகக் கொண்டு கடலை
 நீந்தித் திருப்பாதிரியூர்க் கடற்
 கரையேறிப் பதிகம் பாடி
 விட்டு திரும்பவும் திருவிதைக
 சேர்ந்தனர். பெருமகிழ்ச்சி
 யுடன் அவரை அவர்கள் வர
 வேற்றனர். அவர்களை அப்
 பொழுது கண்டின்புற் சேக்
 கிழார் பெருமான்

தூய வென்னிற துறைந் த பொன்
 மேனியும் தாள்வடமும்
 நாயகன் சேவி தெவரு
 சின்தையும் நெங்துருகி
 பாய்வது போலன்பு நீர்சிபாழி
 கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொல்
 மேயெசுவ் வாயும் உடையார்
 புகுந்தனர் வீதியுன் ளே.
 ஏன் து படம்பிடித்து அழகக
 மாத்தைக் காட்டுகிறார். அதே

விதமரன உருக்கமான கட்டி
யையேஇங்கு கம் காணப்பெற்
கிறது.

உயிரை ந்தும் சிவன் து
அடிமைகள். அடிமைகள்
எப்படி ஏசுமானுக்கு உரிமை
யாகிவிடுகின்றனவோ அதே
போல இவ்வுலகில் பொருள்
கள் யாவும் சிவனுக்கே சொந்த
மானவை. இது மறுக்கமுடியாத உண்ணமையென உணர்ந்து

வாழ்வப்பார்களே மெய்யடியர் கன் என்கிறுர் கச்சியப்பர். வைசுவ உலகில் இந்த இலக்கணத்திற்கு முற்றிலும் பொருந்த இன்று ஏவராவது உள்ரனின் அவர் குன்றக்குடி அடிகளார் ஒருவரே எனத் தயங்காது கறலாம். இது வெறும் புகழ்ச்சியல்ல. காம் நேரிற் காண உடல் கொண்டுவரும் உத்தமர்களை,

அதாவது மனித வாழ்க்கையரம் கண்ணுடியில் தெய்வீக வாழ்க்கையின் பிரதிப்பமாக வள்ளங்கும் மகாத் மரக் களை, உண்மையென்பதனும் பூரண விசுவாசத்துடனும் வனங்கத் தயங்குவோமாயின் அப்பர் சம்பந்தர் குருபூசைகளைச் செய்வதாலோ அவர்கள் தேவாரங்களைப் பயில்வதாலோ அது வேலும் ஆத்மலாபம் பெற மாட்டோம். “மாலை நேயம் மலிந்தவர் வேடமும், ஆலயங்கானும் அரசெனத் தொழுமே” என்று சித்தாங்கம் பேச என்றும் உணர்த்துவதும்

வெள்ளுத் திரும்பும்
நூலாக்கம் பார்க்க

நானும் வளர்ந்துவரும் 'ஸ்ரீகோசரி'
தன்றக்குடி அடிகளாரின் ஆசி
கீம்க்கிளை நானிகளிலும் 'கோசரி'யில் சேவை

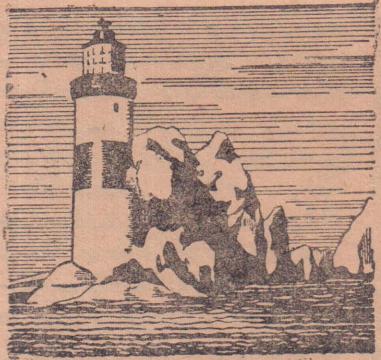
ஸமூகேசரிப் பத்திரிகையைக் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் படித்து வருகின்கின்றோம். தமிழன்த்தின் கலை, மொழி, நாகரிகம், சமயம் முதலிய பல துறைகளிலும் ஸமூகேசரி செய்து வருகின்ற சேவை பாராட்டுதற்குரியது. அதோடு இன்றைய இருபதாம் நூற்றுண்டுப் புதுமைக் கொள்கைகளிலும் பழமைக்கு மாறுபடாதனவற்றிலும் ஸமூகேசரி சிறந்து விளங்குகின்றது. முன்னெப் பழமைப் பண்பாட்டைப் பேணுவதிலும் இடையிடையே போலிகளைக் களைவதிலும், பின்னைப் புதுமை நலங்களை ஏற்றுக்கொள்வதிலும் தமிழ் மக்களுக்கு நல்ல முறையிற் சேவை செய்வது ஸமூகேசரி என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. மேலும் இந்தியாவிற்கும் ஸமத்திற்கும் இடையே உள்ள கலாச்சாரத் தொடர்பைத் தனது கருத்துக்களின்மூலம் ஸமூகேசரி உறுதிப்படுத்துகின்றது. தமிழன்பர்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கெல்லர்ம் ஸமூகேசரி செல்லுவதைக் கீழ்த்திசை நாடுகளிற் செய்த சுற்றுப் பிரயாணத்தின்போது தெரிந்து கொண்டோம். இத்தகு நல்லியல்புகள் பலவும் பெற்று நானும் வளர்ந்து வரும் ஸமூகேசரிக்கு நண்பர் அரியரத்தினாம் அவர்கள் ஆசிரியராக வாய்த்திருப்பது சாலவும் பொருக்கமுடைக்கு.

இப்பத்திரிகையைத் தோற்றுவித்த தமிழ்ச் செல்வர் திரு. நா. பொன்னியா அவர்களுடைய ஆத்மா சமூகேசரியின் வளர்ச்சியைக் கண்டு சாந்தியடையும் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம். தமிழனமும் தமிழ்க்கலையும் வாழும் வரையில் நாடாசிரம பூஷனாரி வரம்க்குகின்றேயும்!

கேட்டதும்

நடந்ததும்

இரண்டாம் பாகம் அந்தியாய்ட் 11 மு! இவ்வாவதானு?

தேவன் — யாழ்ப்பாணம்

முன் கதைச் சுருக்கம்

கோபாலபிள்ளை கல்வாரிலே பிறக்கு, வளர்த்தவர், ஆனால், பணமும் பதவியும் அவர் சம்பாதித்தது மலாயாவிலே யுத்தம் மலாயாவுக்கும் பரவிய சமயத்தில் தாய்னாடு திரும்பினார். வற்யிவ்மனையைப் பற்றினாடுத்தார். ஊருக்கு வந்த பிரதம் திருமணம் செய்துகொண்டார். நெடுங்கால்க்கு அதிர்ஷ்ட பெற்றதை அவர் விட்டில் குடியிருக்கவில்லை. சிலமை மாறுதிறது. அவருடைய முத்த மன்ற குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிந்து தன்வழிசென்றான். இரண்டாவததான் சுகுந்தலை, அவனுக்குப் பகுவது வயது, ஒரு பஞ்ச ஆஸியில் வேலை பார்த்து வருகிறான், முன்றுவது ராஜா. அவனுடைய நடத்தைப் பிச்சினால் வீட்டிட்டுவிட்டுப்படுகிறான். அந்த ஊர் கல்லூரிக்கு ஆசிரியராக சியமனம்பெற்று புதிதாக வந்த ஒருவரிடம் தஞ்சம் புகுந்தார். அவன் அவனை ஆதரித்தார். அவன் மூலமாக அவனுடைய சுகுந்தலை அவருக்கு அறிமுகமாகிறான். விதி வினாயாடுகிறது. மாரன் தன் வேலையைச் செல்வதே செய்துவிடுகிறான். காதல் முனைக்கிறது. மலர்கிறது. ராஜாவுக்கு வெளியூரில் நல்ல உற்தியோகம் தேடிக் கொடுக்கிறார் அந்த ஆசிரியர். அவன் அன்ரை விட்டுப் பிரியமனில்லாமல் தலைகிறான். இதற்கிடையே ஊரில் அந்த ஆசிரியரும் சுகுந்தலையையும் பற்றி வந்து கிளம்பி விடுகிறது. ஆகவே ஊர் வம்பைப் படுக்க அந்த ஆசிரியர் சுகுந்தலையேரடு நட்பினைப்பெற உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள ஸ்சயிக்கிறார். அவருடைய அன்பை சுந்திக்குப்படியாக அவனுடைய நடத்தை அமைகிறது. மேலே என்ன செய்வதென்றறியாமல் திண்டாடுகிறார். பாவம்! காதலுக்கும் கடமைக்கும் கடுமையானபோட்டு அவர் உள்ளத்திலே. உள்ள ஊர்க்கிணங்குக்கும் வெளிக்கோட்டாடுகளுக்கும் முரண்பாடு உண்டாவது எந்த மனிதனுடைய வர்ம்க்கையிலும் நடைபெறுவததானே! இந்த ரசமான கட்டத்திருக்கு கதை இவ்வாரம் தொடர்கிறது.... இனிப் படியுங்கள்.

அவன் வழக்கத்துக்கு முன்பாகவே ஆஸியிலிருந்து புறப்பட்டிருக்க வேண்டும். பஸ் நிலையத்திலிருந்து அப்பொழுது தான் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பஸ் வண்டியையும் தவற விட்டுவிட்டு எனக்காக்காதுக்கொண்டு நின்றான். மாலையிற சந்திக்கும்படி நான் சொல்லியிருந்ததை அவன் மறக்கவில்லை. என்ன விசேஷம் என்று அறிய அவனுக்கு ஆவல் உண்டாயிருக்க வேண்டும். நான் சொல்ல நினைத்தது என்ன என்று அவனுக்குத் தெரியாமலிருக்காது. இவ்வளவானும் ஏன் இந்தவிதமான பிரஸ்தாபமே எடுக்க வில்லை என்று அவன் நினைத்திருக்கலாம். அவனை நான் அனுகும்போது அவனும் நேரப்போவது என்ன என்று தெரிந்தவளபோலவே நின்றுகொண்டிருந்தான்.

“இன்று பஸ் வேண்டாம். நடந்தே போகவாம்”, என்று நான் கூறியதை அவனும் வரவேற்றான். என் பேச்சின் குறிப்பை அவனும் தெரிந்துகொண்டான். மெதுவாக நடக்க ஆரம்பித்தோம். அதை எப்படிச் சொல்வது என்று தயார் பண்ண ஆரம்பித்தேன். கொலைக் குற்றவாளிசார்பில் ஏற்படுகிற நியாயவாதிக்கடத் தான் சொல்லப்போவதை வரிசைப்படுத்தி அழகாய்ச் சொல்வதில் என்னைப் போல அக்கறை செலுத்த மாட்டார். என் முனையைக் குடைந்தேன். வார்த்தை களையோ, கருத்துக்களையோ ஒழுங்குபடுத்த முடியவில்லை. மௌனமாய்ப் போய்க்கொண்டிருப்பது அவனுக்குக் கஷ்டமாயிருந்தது.

“ஏதோ சொல்லவேண்டுமென்றீர்கள், அப்புறம் பேசாமலே வருகிறீர்களே” என்றான். தான் எதிர்பார்த்து என் வாயிலிருந்து வராதா என்று அவன் ஏங்குவதாக அந்த வார்த்தைகள் அர்த்தமாயின. தன் மூடையைப்படுத்த வருக்குபடுத்த மறைக்க அவன் பாடுபட்டாள். என் மனதிலிருந்து, மானலீகத் தந்திமூலம் அவனுக்குத் தெரிந்துபோய்விட்டது என்றுதான் நினைத்தேன்.

“உனக்குத் தெரியாதா?.....அதிகம் பேச வேண்டியிருப்பதால் தானே நடந்து போகவாம் என்றேன். போதிய நேரமிருக்கிறது நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவேன்று உனக்கு உண்மையாகவே தெரியாதா?” என்று கேட்கும்போது பிறர் என்னைப் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள் என்றே நம்புகிறேன். என் முகத்தில் அசுவூழியும் திருக்கும். விளக்கெண்ணென்றுக்குத் தவர்கள் முகத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய தைப்போவதையும் கூறுகிறார்கள்.

“இல்லை. எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. நீங்களே சொல்லுங்கள்” என்று அவன் பதிலளிக்கையில் அவனுடைய குரலும் பார்த்துவிடும் அவனைக் காட்டிக் கொடுத்து நினையோ. பொய் பேசுகிறான் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்து-வழக்கமான கலைப்படு இந்தச் சமயத்தில் எப்படி இல்லாமல் போயிற்று?

எங்கோ தூரத்தில் மேளச் சத்தம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. மேகளராகத்தை நாதல்வரக்காரன் ஆலாபனை பண்ணி சிறுத்தினுன். எங்கேயோ கல்யாண வீடு போவில்கிறது. அப்பொழுது ஒரு சிறு பின்னையார் கோவில்க் காண்டிக்கொண்டிருந்தோம். உள்ளே மனிச்சத்தும் கேட்டது. பூஜை நடந்துகொண்டிருந்தது. அடா! மாலையாகினிட்டபிறரு மத்தியானப் பூஜை நடக்கிறது. அந்தக் கோவில் பூஜை செய்யும் பிராமணருக்கு அன்று பின்னையாகுக்கு மத்தியரான அழுது படைப்பதிலும் பார்க்க முக்கியமான அலுவல் எதுவோ இருந்து இதுவரை தாமதிக்கச் செய்துவிட்டது. அந்த மனியோசை, மேளச் சத்தம் இரண்டும் சுபசுகளும் என்று எனக்குப் பட்டது. கோவிற் பூஜை நடக்கிற தென்றால் கையெடுத்துக் கும்பிடாமற் போக முடிவில்லை எனக்கு. ஆனால், சுகுந்தலையோ அதைக் கவனிக்காமல் விறுக்கென்று நடந்துசென்றான். நான் கனவானும் லட்சியப் பெண்ணை இப்படி நடந்து போகிறான்?

நான் வரவழைத்துக்கொண்ட தைரியம் என்னிட மிருந்து விடைப்பெற்றுவிடும்போவில்கிறது. இன்னும் கொஞ்சத் தூரம் சென்றதும் ஒரு சந்தி தீரும்பவேண்டியிருந்தது. நேரே போவது பஸ் செல்லும் பாதையில் திரும்பினால் ஒரு குறுக்குப்பாதை. அந்தக் குறுக்குப்பாதையில் தான் பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் அவ-

கல்வியில் கலைப்பணி

ஆசிரியர் மீற்றான பாராட்டு

சென்னை மேற்கு மாங்பலத்தில் செயலரந்திரும் மாம் பலம் தமிழ் மன்றத்தின் ஆதரவிற்கு 10-4-55 ஞாயிறு மீற்றான கலைப்பணி ஆசிரியர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் திருவுக்குப் படத் திறப்பு விழா, கடேகமித்தார்கள் ஆசிரியர் திரு. வி. ஆர். தீர்வாலன் அவர்கள் தலைமையிற் சிறப்பாக கடைபெற்றது. திரு. எ. இராஜகோபால் சர்மா அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசுகையில் மன்றத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தையும் அதுபுரிந்தவருக்கேவெளையையும் விவரம் எடுத்துரைத்தார். ஆசிரியர் திரு. வி. ஆர். தீர்வாலன் தமது உரையில் மன்றத்தின் முயற்சிகளையையும், சேவைகளையும் பாராட்டியதுடன் கூறுகிறார்கள். ஆசிரியர் அவர்களின் தேசப்பணியையும், கலைப்பணியையும் அழுகாக விவரித்துக்கூறினார். தமது உரையில் நினைவு நீதிக்கு எல்லோரும் தாராளமாகப் பொருள்தார். என் ‘தம்பி’ மூலம் எனக்குத்தான் முழுவிபரமுந்தெரியுமே, சுகுந்தலை இடையெடையே என் முகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். ஏதோ கேட்க விரும்புவிற்கள்போல அவன் உதடுகள் குவிவதும் அப்புறம் மனதைமாற்றிக்கொண்டு ஒன்றுமே பேசாமல் போவதுமாக இருந்தாள். மனம் மிக வேகமாக வேலை செய்துகொண்டிருந்ததனாற் போலும், அவன் கால்நடையும் வேகமாயிற்று. இப்படியே போனால் என்னிடமிருந்து எட்டிப் போய்விடுவாள்.

ஞடைய பாட்டி வசித்தாள்: அதே கற்று வட்டாரத்தில் தான் இப்போதுங்கட ரங்கசமீயும் கண்மனியும் வசித்துவருகிறார்கள். சரல்வுகியின் பெயரில் மங்களம் எழுதிவைத்தத் திலமும் அங்கிருந்து வெகு தூரத்திலில்லை. மலாயாவிலிருந்து திரும்பியபின் அந்த நிலத்தைக் கோபாலபிள்ளை விற்றுவிட்டார். என் ‘தம்பி’ மூலம் எனக்குத்தான் முழுவிபரமுந்தெரியுமே, சுகுந்தலை இடையெடையே என் முகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். ஏதோ கேட்க விரும்புவிற்கள்போல அவன் உதடுகள் குவிவதும் அப்புறம் மனதைமாற்றிக்கொண்டு ஒன்றுமே பேசாமல் போரட்டியதுடன் அங்குளின் அரை மரணத்தினால், இந்த தமிழ் எடுப்பு பெரும் சுட்டத்தை அடைத்துவிட்டதெனவும் குறிப்பிட்டது.

“சுகுந்தலை இந்த இடத்தை உனக்கு நன்றாகத் தெரியுமா?” என்று கேட்டேன்.

“தெரியாமலிருக்கமுடியுமா? பஸ் கிடைக்காத நாட்களில் நான் இவ்விழியே எத

